שני לוחות הברית — בית החכמה

התורה תורת ה' תמימה (תהלים יט, ח), רצה לומר התורה תמימה בשלימות נארגת על ידו"ד, כי התורה כולה שמותיו, ונתנה בשם יהו"ה סוד תפארת כמו שכתוב (דברים ד, לו) מן השמים השמיעך את קולו, ועל הארץ הראך את אשו הגדולה. ומפורסם כי שמים וארץ סוד ד"ו פרצופין, והם תורה שבכתב, ותורה שבעל פה, וכל התורה כולה בלשון זכר נאמרה, הוא סוד תפארת שם יהו"ה, ותורה שבע"פ ביאורה. וכמו ששם ידו"ד תפארת כולל עשר ספירות נכללים בתפארת הנגלה עם נעלמו סוד הדעת, כן התורה נכללת בסוד עשרת הדברות המכוונות לי' ספירות, ואמרו חכמי האמת ברמזם שהתורה נתנה בשם ידו"ד, רמז כי יהו"ה עולה עשרים וששה ומנין עשרי"ם וש"ה כמו עשר"ת הדברי"ם, וכמו כת"ר תור"ה. ומשה קיבל תורה מסיני ומסרה (אבות א, א), נודע שנבואתו היתה מצד תפארת הנקרא אספקלריא המאירה:

וזהו שתקנו בנוסח התפילה (שחרית לש"ק) כליל תפארת בראשו נתת בעמדו לפניך על הר סיני. ובמה שאמר כליל תפארת, היה לו לומר תפארת בראשו נתת, רמז נכבד על הא דאיתא בתיקונים (תקונא תליסר כט, א) והובא בפרדס בפ"א משער הראשון וזה לשונו, ויעקב ודאי הוא דיוקנא דעמודא דאמציעותא, והא משה תמן הוה. אלא דא מסטרא דלגו, ודא מסטרא דלבר, דא מגופא, ודא מנשמתא, עכ"ל. פירוש, יעקב מרכבה לתפארת במקומו, ומשה רבינו ע"ה מרכבה לנעלמו, דהיינו בסוד הדעת, וזהו כליל תפארת. כי הדעת הוא כליל של תפארת במקומו, הרי סוד שם ידו"ד:

עוד מבואר כי התורה סוד ד' אותיות שמו, כי תורה שבכתב ושבע"פ הניתנו לנו סוד ו"ה כדפירשתי, אך שרשם בסוד תורה הקדושה הגנוזה במקומה, דהיינו סוד י"ה משמו. והתורה שבכתב שהיא ו' מהשם, שורש החכמה הקדומה סוד י', אשר על זה רמזו רז"ל (בר"ר מד, יז) נובלת חכמה של מעלה היא התורה. ועליה רמזו רז"ל (שם ח, ב) התורה קדמה אלפים שנה לעולם, כי כל ספירה נקראת אלף, בסוד כל ספירה כלולה מי', וכל אחד מי' כלול מי', הרי ק'. אחר כך כל אחד כלול מק', הרי אלף החוזר בסוד המספר לאלף המורה אחדות. וכל כך הכללות אחר כך עד בלי תכלית אלף מאלף אלף מאלף כו':

וסוד אלפים שנה הם סוד ב' ספירות הקודמות לבנין העולם שהוא חסד כמו שכתוב (תהלים פט, ג) עולם חסד יבנה, והם חכמה ובינה ששם שרשי תורה שבכתב ותורה שבע"פ, וכמו שאמרו נובלת חכמה של מעלה תורה. וזו המחשבה עמוקה ומתגלית בקצת בסוד הבינה בנ' שערים, בסוד מ"ט פנים טהור, ומ"ט פנים טמא, שהשיג משה רבינו ע"ה ולא השיג שער הנ'. והתורה שבע"פ שהיא מה' אחרונה שבשם, גילויה מה' ראשונה. ונתנה התורה לישראל ע"י משה בסוד וה' מן השמים השמיעך ועל הארץ וגו', הרי תורת ה' תמימה שהיא תמימה שם ידו"ד:

על כן מתחלת התורה בבי"ת ומסיימת בלמ"ד, שהם ל"ב נתיבות חכמה. ורמז נפלא, כי אין בכל אותיות אות שישמשו בה אותיות השם דהיינו יה"ו רק אותיות ל"ב, באמרך לי לה לו, בי בה בו. הרי התורה מקושרים בשם ידו"ד, וכמו שכתבתי למעלה שם ידוד נרמז ביו"ד, ויו"ד היא א', כן תרי"ג נרמזים בי' דברות כמו שכתבו המחברים, וי' היא א', כי י' דברות בדבור אחד נאמרו, על כן פתח אנכי באל"ף. וכמו שיו"ד נקודה קו ושטח שהוא האורך והרוחב. כן התורה ארוכה מארץ מדה ורחבה מני ים (איוב יא, ט), וכתיב (תהלים קיט, צו) רחבה מצותיך מאוד. והענין, כי נוכל לילך באורך במדות וברוחב בקיום מצותיה. אמנם בסודותיה היא כמו נקודה, כי לא נוכל לירד לעומקה כמו שכתוב (קהלת ז, כד) ועמוק עמוק מי ימצאנו, וכדרך שכתבתי למעלה בסוד יו"ד הכולל יהו"ה, ואח"כ מן יו"ד נעשה א', י' למעלה, ו' באמצע, ד' קטנה למטה: